

Izreka

Pojam „nepovoljan položaj u odnosu na konkurenciju” u smislu članka 102. drugog stavka točke (c) UFEU-a treba tumačiti na način da se, pod pretpostavkom da poduzetnik u vladajućem položaju primjenjuje diskriminirajuće cijene na trgovinske partnere na silaznom tržištu, odnosi na situaciju u kojoj to postupanje može prouzrokovati poremećaj tržišnog natjecanja među tim trgovinskim partnerima. Za utvrđivanje takvog „nepovoljnog položaja u odnosu na konkurenciju” ne zahtijeva se dokazivanje da je došlo do stvarnog i mjerljivog pogoršanja konkurentskog položaja, nego se to utvrđivanje mora temeljiti na analizi svih relevantnih okolnosti slučaja koja omogućava zaključak da navedeno postupanje utječe na troškove, dobit ili na drugi relevantan interes jednog ili više navedenih partnera, tako da to postupanje može utjecati na navedeni položaj.

⁽¹⁾ SL C 14, 16. 1. 2017.

Presuda Suda (prvo vijeće) od 11. travnja 2018. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Lietuvos vyriausioji administracinis teismas – Litva) – Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos protiv SEB bankas AB

(Predmet C-532/16) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Zajednički sustav poreza na dodanu vrijednost (PDV) — Ograničenje prava na odbitak pretporeza — Ispravak odbitka pretporeza — Isporuka zemljišta — Pogrešna kvalifikacija kao „oporezovana aktivnost” — Naznaka poreza na prvotnom računu — Prodavateljeva izmjena računa)

(2018/C 200/09)

Jezik postupka: litavski

Sud koji je uputio zahtjev

Lietuvos vyriausioji administracinis teismas

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

Tuženik: SEB bankas AB

Izreka

1. Članak 184. Direktive Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost treba tumačiti na način da se obveza ispravljanja neosnovanih odbitaka poreza na dodanu vrijednost (PDV), propisana tim člankom, primjenjuje i na slučajeve u kojima se prethodno provedeni odbitak nije mogao zakonito provesti zato što je transakcija koja je do toga dovela bila izuzeta od PDV-a. Nasuprot tomu, članke 187. do 189. Direktive 2006/112 treba tumačiti na način da mehanizam ispravka neosnovanih odbitaka PDV-a, predviđen tim člancima, nije primjenjiv na takve slučajeve, uključujući konkretno situaciju poput one o kojoj je riječ u glavnom postupku, u kojoj je prethodno provedeni odbitak PDV-a bio neopravdan jer se radilo o transakciji isporuke zemljišta izuzetom od PDV-a.
2. Članak 186. Direktive 2006/112 treba tumačiti na način da je na državama članicama da – u slučajevima u kojima se prethodno provedeni odbitak poreza na dodanu vrijednost (PDV) nije mogao zakonito provesti – odrede dan nastanka obveze ispravka neosnovanog odbitka PDV-a i razdoblje u odnosu na koje se mora provesti taj ispravak, poštujući pritom načela prava Unije, a osobito načela pravne sigurnosti i zaštite legitimnih očekivanja. Na nacionalnom je sudu da provjeri poštuju li se ta načela u slučaju poput onoga o kojem je riječ u glavnom postupku.

⁽¹⁾ SL C 6, 9. 1. 2017.